

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně žalobní důvody, které vychází z porušení směrnice 2011/92, směrnice 2000/60 a směrnice 2003/4 a Smlouvy o EU (zásada loajální spolupráce).

1. Polská republika zavedla vnitrostátní právní úpravu, podle které je možné prodloužit povolení k těžební činnosti o 6 let bez posouzení vlivů na životní prostředí a podle které je řízení o vydání povolení k těžební činnosti ve většině případů neveřejné. Tím porušila směrnici 2011/92.
2. Polská republika porušila směrnici 2011/92 tím, že rozhodnutí o environmentálních podmínkách k záměru rozšíření a prodloužení těžební činnosti v dole Turów do roku 2044 prohlásila za okamžitě vykonatelné, čímž vyloučila účinnou právní ochranu vůči tomuto rozhodnutí. Zároveň Polská republika porušila směrnici 2000/60 tím, že rozhodnutí o environmentálních podmínkách nepokrývá adekvátně celou dobu záměru z hlediska dopadů těžby na stav vodních útvarů.
3. Polská republika porušila směrnici 2011/92 tím, že neumožnila dotčené veřejnosti ani České republice zapojení do řízení o vydání finálního povolení k těžební činnosti v hnědouhelném dole Turów do roku 2026, že vydané povolení nezveřejnila a České republice jej zaslala nekompletní a se zpožděním, že polské právo brání přezkumu tohoto povolení ze strany dotčené veřejnosti a také tím, že v tomto povolení nebylo řádně zohledněno posouzení vlivů na životní prostředí. Tímto jednáním se Polská republika dopustila též porušení směrnice 2003/4 a zásady loajální spolupráce dle čl. 4 odst. 3 SEU.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí; Úř. věst. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky; Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS; Úř. věst. 2003, L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375.

Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Maďarsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-156/21)

(2021/C 138/31)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a M. M. Tátrai, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie ⁽¹⁾,

podpůrně

— zrušil následující ustanovení nařízení 2020/2092:

— čl. 4 odst. 1,

— čl. 4 odst. 2 písm. h),

— čl. 5 odst. 2,

— čl. 5 odst. 3 předposlední věta,

— čl. 5 odst. 3 poslední věta,

— čl. 6 odst. 3 a 8

a

— uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. První důvod, vycházející z nevhodnosti právního základu nařízení a neexistence vhodného právního základu

Článek 322 odst. 1 písm. a) SFEU, označený za právní základ napadeného nařízení, umožňuje unijnímu normotvůrci přijímat finanční pravidla týkající se plnění rozpočtu; uvedené nařízení však neobsahuje ustanovení tohoto druhu. Právní základ nařízení je tedy nevhodný a nařízení postrádá vhodný právní základ.

2. Druhý důvod vycházející z porušení článku 7 SEU ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 SEU a článkem 269 SFEU

Postup zavedený napadeným nařízením vyžaduje konkretizaci, v souvislosti se specifickým rozpočtem, postupu, o kterém hovoří článek 7 SEU, což článek 7 SEU neumožňuje. Samotné vytvoření paralelního postupu napadeným nařízením porušuje článek 7 SEU a obchází jej. Zároveň je postup zavedený nařízením v rozporu s rozdělením pravomocí podle čl. 4 odst. 1 SEU, porušuje zásadu svěřených pravomocí zakotvenou v čl. 5 odst. 2 SEU a zásadu institucionální rovnováhy stanovenou v čl. 13 odst. 2 SEU a porušuje článek 269 SFEU z důvodu pravomoci přiznané Soudnímu dvoru.

3. Třetí důvod vycházející z porušení obecných zásad unijního práva, a sice zásad právní jistoty a jasnosti právních předpisů

Základní pojmy použité napadeným nařízením zčásti nejsou definovány a zčásti ani nemohou být předmětem jednotné definice, a nejsou tudíž vhodné jako základ posouzení a opatření, která lze učinit nebo přijmout na základě nařízení, ani k tomu, aby členskými státy umožnily určit s potřebnou jistotou, co se od nich očekává v souvislosti s jejich právními řády nebo fungováním jejich orgánů. Různá konkrétní ustanovení nařízení, jak jednotlivě, tak společně, rovněž vykazují takový stupeň právní nejistoty stran uplatňování nařízení, že jsou v rozporu s obecnými zásadami právní jistoty a jasnosti právních předpisů, platnými v unijním právu.

4. Čtvrtý důvod týkající se zrušení čl. 4 odst. 1 nařízení

Článek 4 odst. 1 napadeného nařízení umožňuje přijetí opatření rovněž v případě ohrožení rozpočtu Unie nebo finančních zájmů Unie. Při neexistenci konkrétního dotčení nebo dopadu lze přijetí opatření, která lze podle nařízení přijmout, považovat za nepřiměřené. Uvedené ustanovení je rovněž v rozporu se zásadou právní jistoty.

5. Pátý důvod týkající se zrušení čl. 4 odst. 2 písm. h) nařízení

Článek 4 odst. 2 písm. h) napadeného nařízení umožňuje konstatovat porušování zásad právního státu a přijetí opatření rovněž v případě jiných situací nebo jednání orgánů členských států, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie, což je při neexistenci konkrétní definice postižitelných jednání a situací v rozporu se zásadou právní jistoty.

6. Šestý důvod týkající se zrušení čl. 5 odst. 2 nařízení

Podle čl. 5 odst. 2 napadeného nařízení skutečnost, že jsou přijata vůči členskému státu opatření, to znamená je připraven o prostředky pocházející z rozpočtu Unie, nezavazuje vládu dotčeného členského státu povinnosti nadále poskytovat finance konečným příjemcům programů, jak bylo dohodnuto předem. To je na jedné straně v rozporu s právním základem nařízení, jelikož to znamená zátěž pro rozpočty členských států, a z druhé to znamená porušení ustanovení unijního práva v oblasti rozpočtového deficitu a porušení zásady rovného zacházení s členskými státy.

7. Sedmý důvod týkající se zrušení čl. 5 odst. 3 třetí věty nařízení

Podle čl. 5 odst. 3 třetí věty napadeného nařízení musí opatření, která mají být přijata, zohledňovat povahu, dobu trvání, závažnost a rozsah porušování zásad právního státu, což zpochybňuje vztah mezi zjištěným porušováním zásad právního státu a konkrétním dopadem na rozpočet Unie nebo finanční zájmy Unie a to je neslučitelné s právním základem nařízení a s článkem 7 SEU. To, že opatření nejsou vymezena s patřičnou přesností, je rovněž v rozporu se zásadou právní jistoty.

8. Osmý důvod týkající se zrušení čl. 5 odst. 3 poslední věty nařízení

Podle čl. 5 odst. 3 poslední věty napadeného nařízení se opatření, která mají být přijata, *pokud možno* zaměří na činnosti Unie, které jsou porušováním zásad právního státu dotčeny, což nezaručuje přímý vztah mezi konkrétně zjištěným porušováním zásad právního státu a opatřeními, která mají být přijata, a znamená to tedy porušení jak zásady proporcionality, tak zásady právní jistoty kvůli nevhodnému stanovení souvislosti mezi porušováním zásad právního státu a opatřeními, která mají být přijata.

9. Devátý důvod týkající se zrušení čl. 6 odst. 3 a 8 nařízení

Podle čl. 6 odst. 3 a 8 napadeného nařízení Komise při posuzování, které provádí, zohlední příslušné informace z dostupných zdrojů, včetně rozhodnutí, závěrů a doporučení orgánů Unie, jiných příslušných mezinárodních organizací a dalších uznávaných institucí, a při posuzování přiměřenosti opatření, která mají být uložena, zohlední takové informace a pokyny, což nepředstavuje dostatečně přesnou definici použitých informací. To, že informace a zdroje použité Komisí nejsou dostatečně definovány, je v rozporu se zásadou právní jistoty.

(¹) Úř. věst. 2020, L 433I, s. 1.

Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-157/21)

(2021/C 138/32)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (¹) v celém rozsahu;